

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 410/2016
13.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Скока, председника већа, Миломира Николића и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником суда Весном Карановић, као записничарем, решавајући о захтеву Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 9У 12416/14 од 02.06.2016. године, уз учешће противне странке „АА“ из ... – улица ..., у предмету јавних набавки, у нејавној седници већа одржаној дана 13.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба тужиоца „АА“ из ... – улица ... и поништен закључак Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, број 4-00-1685/2014 од 13.08.2014. године, те предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Закључком Републике комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, број 4-00-1685/2014 од 13.08.2014. године, обавезан је наручилац Привредно друштво за дистрибуцију електричне енергије „...“ ..., да подносиоцу захтева „АА“ ... накнади трошкове поступка заштите права у износу од 80.000,00 динара, настале поводом захтева за заштиту права поднетог у отвореном поступку јавне набавке добара – пломбе, редни број набавке 62/2014, у року од 15 дана од дана пријема закључка.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац наводи да је побијана пресуда заснована на неправилној примени одредбе члана 104.став 3. Закона о општем управном поступку, при чему нису уопште узете у обзир релевантне одредбе Закона о адвокатури, као закона који регулише област пружања правне помоћи физичким и правним лицима, будући да је предмет одлучивања коначним решењем управног органа, против кога нема жалбе у управном поступку, накнада трошкова поступка заштите права настала поводом

захтева за заштиту права поднетог у отвореном поступку јавне набавке добара. Сматра да приликом оцене висине додељених трошкова „АА“ из ... није требало да буде битно поседовање сертификата службеника за јавне набавке на страни његовог пуномоћника, јер ни једним прописом није предвиђена награда и накнада трошкова за извршене радње у поступку заштите права од стране службеника за јавне набавке. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи или укине побијану пресуду.

Противна странка, „АА“ из ..., је у одговору на захтев навела да је захтев неоснован, а побијана пресуда правилна и на закону заснована.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, одлука туженог органа се не може прихватити као правилна, јер Закон о општем управном поступку не прави разлику између правног заступника странке који је адвокат и онога који то није. Стога, погрешно, по оцени Управног суда, налази тужени орган да је неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова на име консултантских услуга за израду захтева за заштиту права, будући да је за састављање захтева за заштиту права у поступцима јавних набавки неопходно пружање стручне помоћи. Ово нарочито са разлога што се под трошковима странке, сагласно члану 104. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр.33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), подразумевају трошкови за правно заступање, али и трошкови за стручно помагање, па су у конкретном случају били испуњени услови из члана 156. став 3. Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС", број 124/12), којим је прописано да, ако је захтев за заштиту права основан, наручилац мора подносиоцу захтева за заштиту права, на писани захтев, надокнадити трошкове настале по основу заштите права, имајући у виду да је накнада трошкова тражена пре доношења одлуке наручиоца, у складу са одредбом члана 157. став 7. истог закона.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је донета без повреда правила поступка и уз правилну примену прописа. Побијаном пресудом су оцењена сва питања и околности који су могли бити од утицаја на законитост оспорене одлуке и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, па је нашао да су неосновани и без утицаја на другачију одлуку, јер се њима не доводи у сумњу правилна оцена Управног суда дата у образложењу побијане пресуде.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 13.09.2016. године, Узп 410/2016

Записничар,
Весна Карановић,с.р.

Председник већа - судија,
Драган Скоко,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

СР